

Příslovce

Vyjadřují různé bližší okolnosti dějů, vlastností apod.

Jedná se o neohebný plnovýznamový slovní druh.

Vyjadřují **místo** (*nahoru*), **čas** (*dopoledne*), **způsob** (*krásně*), **míru** (*úplně*) a **příčinu** (*proč, proto*).

Ptáme se na něj tázacími slovy, např.: *kde, kam; kdy, odkdy, dokdy; jak; do jaké míry; proč* + slovesem jehož význam blíže určují – **slovesem, přídavným jménem** nebo **příslovcem**.

Příslovce blíže určují významy v:

- **sloves** (*vrátí se navečer*)
- **přídavných jmen** (*maličko křivá*)
- **příslovcí** (*docela dobře*)

Příslovce tvoříme nejčastěji od přídavných jmen pomocí přípon:

- **e/ě** (*dobrý -> dobře; krásný -> krásně*)
- **y** (*hezký -> hezky*)
- **o** (*maličký -> maličko*)

Mezi příslovci tvořenými od přídavného jména příponami **-e, -o** je významný rozdíl, nemůžeme je vždy libovolně zaměňovat, např. Letadlo letělo vysoko. (nikoliv vysoc**e**)

Pravopis –mě, -mně v příslovcích se řídí pravopisem přídavných jmen, od kterých byla utvořena:

- je-li v přídavném jménu **-mný**, je v příslovci **-mně** (*jemný -> jemně*)
- je-li v přídavném jménu **-mý**, je v příslovci **-mě** (*zřejmý -> zřejmě*)

Pravopis –n-, -nn-: jsou-li v přídavném jménu **dvě -nn-**, jsou **dvě -nn-** i v příslovci, které od něho bylo utvořeno (*povinný -> povi**nně**, denní -> den**nně***).

Při tvoření příslovcí dochází někdy ke střídání souhlásek:

k -> c (*hladký -> hladce*), **ch -> š** (*tichý -> tiše*), **h -> z** (*drahý -> draze*).

Příslovce zájmenná jsou např.: *kde, zde, kam, tam, sem, jinam, kudy, tudy, odtud, odkud, kdy, tehdy, jak, tak, kterak, jinak*.

Příslovečné spřežky patří mezi příslovce:

Vznikly spojením (spřažením) předložky s jiným druhem slova, píšeme je zpravidla **dohromady**, např. *vlevo, vpravo, nahoru*.